

The Holy See

KATEHEZA PAPE IVANA PAVLA II.

NA OPĆOJ AUDIJENCIJI

Srijeda, 13. listopada 2004.

Zahvalnost zbog otkupljenja što ga je Krist u nama izveo

Kateheza br. 34 Uvodno čitanje: Hvalospjev (usp. Ef 1,3-10). Bog Spasitelj (Večernja - Ponedjeljak II. tjedna) Blagoslovljen Bog i Otac / Gospodina našega Isusa Krista, / on koji nas blagoslovi svakim blagoslovom duhovnim / u nebesima, u Kristu. / Tako: u njemu nas sebi izabra / prije postanka svijeta / da budemo sveti i neporočni pred njim; / u ljubavi nas predodredi za posinstvo, / za sebe po Isusu Kristu, / prema dobrohotnosti svoje volje, / na hvalu Slave svoje milosti. / Njome nas zamilova u Ljubljenome / u kome, njegovom krvlju, / imamo otkupljenje, / otpuštenje prijestupâ / po bogatstvu njegove milosti. / Nju preobilno u nas uli / zajedno sa svom mudrošću i razumijevanjem / obznani nam Otajstvo svoje volje / po dobrohotnom naumu svojem / što ga prije u njemu zasnova / da se provede punina vremenâ: / uglaviti u Kristu / sve - na nebesima i na zemlji.

1. Nalazimo se pred svečanom blagoslovnom pjesni koja otvara Poslanicu Efežanima, pred odlomkom velike teološke i duhovne dubine, čudesnim izričajem vjere, a možda i bogoslužja Crkve apostolskih vremena. Četiri se puta ponavlja ovaj hvalospjev, kroz tjedne na koje je podijeljeno bogoslužje Večernje, kako bi vjernik mogao kontemplirati i kušati ovu velebnu sliku Krista, koji je srce kršćanske duhovnosti i kršćanskoga štovanja, ali i počelo jedinstva, te smisao svemira i čitave povijesti. Blagoslov, pokrenut spasenjskim djelom Sina, uzdiže se od čovječanstva prema Ocu koji je na nebesima (usp. r. 3).

2. To spasenjsko djelo započinje božanskim naumom, kojega je Krist pozvan izvršiti. Iz toga nauma ponajprije isijava naše izabranje da budemo "sveti i neporočni" ne toliko u obrednom smislu - kako bi to mogli dati naslutiti ovi pridjevi koji su u Starom zavjetu upotrebljeni u kontekstu

žrtvenih obreda - nego "u ljubavi" (usp. r. 4). Riječ je, dakle, o svetosti i o moralnoj, životnoj i nutarnjoj čistoći. Usto, Otac za nas ima još jedan cilj: po Kristu nam daje da primimo dar sinovskoga dostojanstva, da postanemo sinovi u Sinu i braća Isusova (usp. Rim 8,15.23; 9,4; Gal 4,5). Taj je milosni dar izliven putem "ljubljenoga Sina", Jedinorođenoga u punom smislu (usp. rr. 5-6).

3. Na taj način Otac u nama izvodi korijenitu preobrazbu: potpuno oslobođenje od zla, "otkupljenje krvlju" Kristovom, "otpuštenje prijestupa po bogatstvu njegove milosti" (usp. r. 7). Kristova žrtva na križu, najviši čin ljubavi i solidarnosti, obasipa nas preobilnom svjetlošću, "mudrošću i razumijevanjem" (usp. r. 8). Postali smo preobražena stvorenja: nakon što nam je izbrisan grijeh, u punini upoznajemo Gospodina. A budući da je poznavanje, u biblijskom načinu govora, izričaj ljubavi, ona nas još dublje uvodi u "otajstvo" božanske volje (usp. r. 9).

4. To "otajstvo", odnosno transcendentni i savršeni plan, kao sadržaj ima čudesan naum spasenja: "uglaviti u Kristu sve - na nebesima i na zemlji" (r. 10). Grčki izvornik navodi da je Krist postao kefalaion, to jest stožerna točka, središnja os prema kojoj teži i iz koje dobiva svoj smisao sve stvorenje. Ista grčka riječ podsjeća na drugi izričaj, čest u Poslanici Efežanima i Poslanici Kološanima: kefale, "glava", koji označava položaj Krista unutar tijela Crkve. Time je vidik postao širi te obuhvaća čitav svemir, ne zaboravivši pritom posebnu crkvenu dimenziju Kristova djela. On je "uspostavivši mir krvlju križa svoga, izmirio sa sobom sve, bilo na zemlji, bilo na nebesima" (Kol 1,20).

5. Zaključujemo naše razmišljanje molitvom hvale i zahvalnosti zbog otkupljenja što ga je Krist izveo u nama. Učinit ćemo to riječima teksta koji se sačuvao na jednom starom papirusu iz četvrtoga stoljeća. "Mi te zazivamo, Gospode Bože. Tebi je sve znano, ništa ti ne može promaći, Učitelju istine. Stvorio si svemir te bdiješ nad svakim bićem. Ti izvodiš na put istine one koji su bili u tami i sjeni smrti. Ti želiš spasiti sve ljude te im dati da upoznaju istinu. Svi ti skupa prinosimo hvale i zahvalne hvalospjeve". Molitelj nastavlja: "Otkupio si nas, dragocjenom i neporočnom krvlju svoga jedinoga Sina, od svake zablude i svakoga ropstva. Oslobodio si nas od zloduha te nam dao slavu i slobodu. Bili smo mrtvi, a ti si učinio da se ponovno, dušom i tijelom, rodimo u Duhu. Bili smo prljavi, a ti si nas očistio. Molimo te, stoga, Oče milosrđa i Bože svake utjehe: utvrdi nas u našem pozivu, u poklonstvu i u vjernosti". Molitva se zaključuje zazivom: "Učvrsti nas, dobrostivi Gospodine, svojom snagom. Rasvijetli našu dušu svojom utjehom... Dopusti nam da gledamo, tražimo i motrimo nebeska dobra, a ne ona zemaljska. Tako će se snagom tvoje milosti proslaviti svemoguća vlast, presveta i dostojna hvale, koja je u Kristu Isusu, ljubljenome Sinu, s Duhom Svetim u vijeke vjekova. Amen" (A. Hamman, *Preghiere dei primi cristiani*, Milano 1955., str. 92-94).